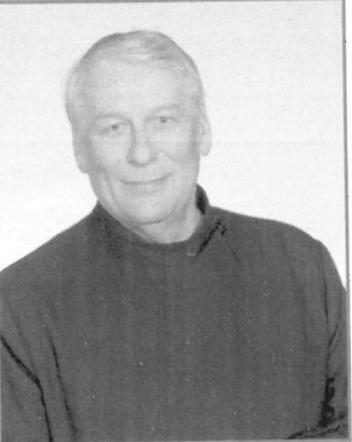

Pramen

Časopis gréckokatolíckych seminaristov Ročník XVI. Číslo 2.

- Kňaz ako základný pilier
- Povolaní do žatvy
- Bohozjavenie

Čo vo vás vyvoláva predstava času, ktorý je práve pred nami - Vianoce? Mať všetko nachystané, uvarené, upratané, ozdobený stromček a pod ním pripravené darčeky? Na druhej strane nervozita, stres, vyčerpanie... Supermarkety nám ponúkajú rôzne akcie a my v tom zhoreme a strese potrebujeme nakúpiť ďalšie. Sme z toho unavení a vyčerpaní. Uvedomujeme

si, že slávime prázdnne sviatočné dni? Lebo Narodenie Ježiša Krista bez zvesti evanjelia sú pokazené Vianoce. Zamyslime sa na chvíľu a spolu sa vráťme ku koreňom tohto sviatku.

Zastavme sa pri betlehemskej pastieročke, ktorí v tom čase bdeli a strážili svoje stádo, keď im anjeli zvestujú najradostnejšiu zvest' na svete, že dnes sa nám v meste Dávidovom sa narodil Spasiteľ, Kristus Pán. Keď to počuli, ihned' sa vydávajú na cestu do Betlehema. Našli dieťa uložené v jasliach, pri ňom Máriu a Jozefa. To, čo im bolo povedané a čo sami videli, zmenilo ich správanie natol'ko, že majú potrebu o tom rozprávať. Pastieri sa potom vrátili, oslavovali a velebili Boha za všetko, čo počuli a videli, ako im bolo povedané /Lk 2, 20/.

Čo tých pastierov tak uchvátilo, čo také úžasné počuli, že sa to podpísalo na ich životnom postoji? Čo my budeme rozprávať, keď vyjdeme na Narodenie z chrámu? Pastieri pochopili, že sa stali svedkami historickej udalosti, ktorá sa ich dotkla. To, čo uvideli v betlehemskej maštali, celkom zmenilo ich vnímanie sveta a Boha. Prisľúbený Mesiáš, Kráľ neba a zeme, prichádza na svet do tých najúbohejších podmienok. Takto prichádza opravdivý Spasiteľ pre človeka. To bolo pre nich znamenie: Spasiteľ sveta prichádza na svet a každý má k nemu prístup. Božie dieťa vystiera ruky ku každému a chce, aby sme ho prijali do našich domovov a tie aby sa stali Betlehemom. Boh prišiel, ako nám prisľúbil. Lebo chlapček sa nám narodil, daný nám je syn, na jeho pleci bude kniežatstvo a bude nazvaný zázračný Radca, mocný Boh, večný Otec, Knieža pokoja /Iz 9,5/. Prichádza najmä k tým sklamaným a nepochopeným, ktorí nariekajú, sú ponorení do svojich problémov a nevedia nájsť riešenie. Aj pre nich je Božie dieťa prisľúbenie, ktoré treba uveriť a prijať do svojho každodenného života. Tak ako Bohorodička. Ale Mária si všetky tieto slová zachovala v srdci a premýšľala o nich /Lk 2,19/. Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hľásal evanjelium chudobným. Poslal ma označiť zajatým, že budú prepustení, slepým, že budú vidieť, utláčaných prepustiť na slobodu a ohlásť Pánov milostivý rok / Lk 4,18-19/.

O. Ján Karas

o. Ján Karas
špirituál

Pokračovanie na strane č. 6.

Bleskovky	2
O kňazstve	4
Liturgia sv. apoštola Jakuba	6
Nové tváre	8
Moja obliečka	12
Uvedenie do bratstva	14
Bohozjavenie	15
V súboji o pohár	16
Ján Mária Vianney	17
Predstavujeme seminár	18
List Micheášovi	20
Zábavník	22
Rozjímanie	24

REDAKČNÁ RADA:

ZODPOVEDNÝ ZA VYDANIE:
PhDr. Marko Rozkoš, PhD.

ŠÉFREDAKTOR:
Martin Barna

GRAFICKÁ ÚPRAVA:
Ľuboš Pavlišinovič
Kamil Ganóczy

REDAKČNÁ RADA:
o. Jozef Paraska, CSsR
Martin Dudok
Martin Krišš
Pavol Burda
Tomáš Mikunda

FOTO:
Róbert Krolak
Alexander Duša
Alexander Hricov
archív redakcie

ADRESA REDAKCIE:
Sládkovičova 23
080 01 Prešov
www.gojdic.sk
www.unipo.sk/pracoviska/gks

Zo srdca ďakujeme za všetky Vaše príspevky a dary, ktoré ste s láskou darovali našim seminaristom cez Neinvestičný fond sv. Jána Krstiteľa.

Predstavení seminára

**REDAKCIJA SI VYHRADZUJE
PRÁVO NA ÚPRAVU ČLÁNKOV.**

Vydané: december 2009
ročník XVI.
akademický rok
2009/2010

Deň kňazov

Konferencia - Ján Mastiliak

Festival duchovných piesní

Snúbenecké náuky

5. 10. Spoločne s našimi otcami biskupmi a všetkými kňazmi sme putovali do Ľutiny na stretnutie kňazov. Spoločnou svätoú liturgiou, katechézami i diskusiou sme si v tomto Roku kňazov mohli viac uvedomiť hodnotu a poslanie každého kňaza.

9.-10. 10. Duchovnou obnovou o kresťanskom povolení nás sprevaďal otec Štefan Paločko. Vďaka pôsobeniu Božej milosti sme na jej konci mohli Pánu Bohu po oprášení všetkého prachom zapadaného nanovo povedať: „Môj život je Tvoja vec, Ty mi ho plánuj!“

21. - 24. 10. Spoločný čas so snúbenicami prežili naši bratia šiestaci v Centre pre rodinu na Sigorde v Prešove. Spoločnou prípravou na manželstvo ich viedli skúsení manželia

Kovalčinovi z Košíc.

23. 10. V deň sviatku svätého apoštola Jakuba sme spolu s veriacimi prešovskej farnosti slávili v katedrálnom chráme liturgiu svätého apoštola Jakuba. Kazateľom bol o. Jozef Paraska, CSsR, špirituál kň. seminára.

23. 10. Svätú liturgiu apoštola Jakuba sme spolu s eparchom Milanom slávili aj v chráme sv. Cyrila a Metoda v Sečovciach. Pri asistencii pomáhali naši bratia seminaristi z Košickej eparchie.

25. 10. Držiac sa pravdy - kto spieva, dvakrát sa modlí - svojou aktívnu účasťou podporili ekumenickú bohoslužbu členovia Zboru sv. Romana Sladkopevca, ktorá sa konala v chráme sv. Petra a Pavla na sídlisku Terasa v Košiciach.

26. 10. Osobnosť reholné-

ho kňaza Jána Ivana Mastiliaka, CSsR, bola predmetom vedeckej konferencie na našej Gréckokatolíckej teologickej fakulte v Prešove. Z prednášok sme sa dozvedeli mnoho podnetného i inšpirujúceho pre kňazské povolanie.

14. 11.

Osemnasty ročník Festivalu duchovných piesní byzantského obradu sa konal v Prešovskej katedrále sv. Jána Krstiteľa. Zúčastnil sa ho i náš seminárny Zbor svätého Romana Sladkopevca.

14. 11. a 28. 11.

Vhodením volebných lístkov do urny sme aj my, seminaristi, využili svoje volebné právo vo volbách predsedu i poslancov samosprávnych krajov Košice a Prešov.

30. 11.

Pri príležitosti 1. výročia posvätenia obrazu Milosrdného Ježiša v našom seminári navštívili nás sestry Kongregácie

cestier Matky Božieho milosrdenstva z Nižného Hrušova. Po spoločnej modlitbe nasledovala katechéza sestry Clarety.

6. 12.

Vzácnu návštevu sv. Mikuláša sme prežili spolu s predstavenými a hostami a učili sme si ju pekným zábavným programom.

8. 12.

Navštívili sme emeritného vladu Jana Hirku.

9. 12.

Z rúk arcibiskupa Jána Babjaka prijalo šesť bratov piatakov nižšie svätenie - poddiakonát.

17. 12.

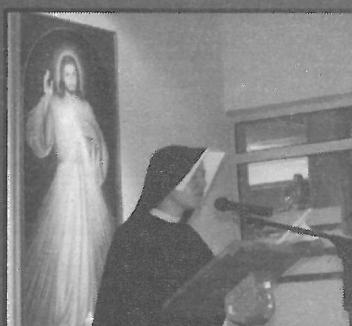
Slávnostnou predvianočnou večerou sme si uctili osobu každého, kto zdieľa s nami život v seminári a odobrali sa na vianočné prázdniny.

Pripravil:

Tomáš Mikunda,
4. ročník

Liturgia sv. Jakuba
- Sečovce

1. výročie
posvätenia obrazu

Mikuláš

Návšteva vlastku
Jana Hirku

„TY SI MÔJ SYN, JA SOM ŤA DNES SPLODIL“

Biskupské požehnanie našich vladíkov Milana, Jána a Petra

Slová tohto žalmu (2, 7) nádherne vystihujú tajomstvo osoby každého božieho služobníka v službách Cirkvi, ktorý je v službe človekovi. Pri kňazskej vysviacke sa totiž každý stáva vkladaním rúk biskupa nielen služobníkom oltára, ale priamo druhým synom, ktorého Boh v čase znova „plodí“ pre duchovné potreby svojho ľudu. Na každého kňaza pri vysviacke zo-stupuje „Božestvennaja blahodat“ – Božia milosť, uschopňujúca vykonávať povolanie, ku ktorému ho Boh volá.

„Ty si môj syn, ja som Ťa dnes splodil.“

Kňaz je ten, ktorý je sice vybraný spomedzi ľudí, aby prinášal Bohu nekrvavú obetu Novej zmluvy, ale je zároveň ako jeden z nich – človek. Práve on je ten, nad ktorým dennodenne znejú slová

„môj syn“, a ktorý sa znova a znova obetuje Bohu so svojimi slabostami za ľud a pre ľud, ako to kedysi urobil jeho syn Ježiš Kristus, na Golgotе. Je to on, kto prináša na oltár obyčajný chlieb, ale veriacim odnáša skutočného živého Boha. Eucharistia je najdôležitejšia súčasť života kňaza. Kňaz, zjednotený s Kristom v Eucharistii tak, že v kúsku chleba obetuje celý svoj život, je potom naozajstným synom.

„Ty si môj syn, ja som Ťa dnes splodil.“

Skutočnosť, že kňaz stojí v službách Boha a jeho mystického tela – Cirkvi vyjadruje nádherne zámeno „ja.“ Boh je ten, ktorý dáva povolanie, ale tiež na druhej strane žiada poslušnosť, ako jeden zo znakov pri-podobnenia sa Kristovi. Poslušnosť biskupovi je to, čo z neho robí pilier miestnej Cirkvi a zároveň navonok ukazuje jeho ochotu slúžiť ľudom v každej potrebe. Práve poslušnosť kňaza odzrkadľuje jeho schopnosť byť v hierarchickom kňazstve ako v druhom spôsobe, popri všeobecnom kňazstve, spoluúčastným na jedinom Kristovom kňazstve.

„Ty si môj syn, ja som Ťa dnes splodil.“

Charakter povolania ku kňazstvu zachytávajú slová „ty si“ a „ťa.“

Každému kňazovi sa Boh prihovára iným spôsobom, ale pre každého je to pozvanie individuálne. On prichádza so svojím povolením ako osobná Láska, ktorá volá k službe. Láska rozdávaním rastie, a preto každý služobník oltára by mal mať otvorené a milujúce srdce. Práve preto je toto povolanie povolením k službe, realizujúcej sa v spoločenstve. Služba lásky vliata do srdca každého kňaza ho osobitným spôsobom uschopňuje milovať druhých až do krajinosti. Práve preto je kňaz mužom lásky k Bohu i ľud'om.

„Ty si môj syn, ja som ťa dnes splodil.“

Každý z nás bude iste súhlasíť s tým, že dnešná doba je iná ako bola tá predchádzajúca. Vedecký pokrok, pretechnizovaný život, či neodkladnosť vecí všedného dňa z nás postupne robia otrokov času. Neochota zastaviť sa a v tiche načúvať Boží hlas je dnes tak veľká, že človek sa pomaly stáva „strojom“. A predsa Boh hovorí – „dnes“ som ťa splodil. Dnešný svet potrebuje tak isto Ježišových svedkov ako kedysi. Boh žiada od dnešného kňaza nielen slová, ale predovšetkým svedectvo života a zapálenosť pre Boží plán v tomto svete. Kňaz má byť charakteristický tým, že bude živým svedkom a osobným príkladom nasledovania Ježiša, aj za cenu prenasledovania, či možno aj vyliatia krvi. Dnešná doba je dobou, kedy diabol útočí nielen zvonka ako kedysi, ale jeho

boj prebieha hlavne vo vnútri človeka. Kňaz je povolaný byť v súčasnosti mučeníkom srdca.

„Ty si môj syn, ja som ťa dnes splodil.“

Povolanie kňaza spočíva i v plodení nových duchovných detí, ktoré budú vyrastať pre nebo. Má ich vychovávať tak, aby boli pre dnešnú dobu živými svedkami Ježišovej moci. Práve preto je potrebné, aby sa kňaz čo najintímnejšie zjednotil s tým, ktorý ho „splodil“ v duchovnej oblasti, aby mohol aj on sám dávať život. Život sa odovzdáva iba v intimite a preto ak kňaz túži dávať život, sám musí zakúshať to, ako mu Boh stále vlieva nový život. Pokial' v sebe kňaz nemá Boží život, všetky jeho námahy a všetka jeho snaha bude zbytočná. Ak však svojím vnútrom bude načúvať Božiemu hlasu, v každej chvíli bude vedieť, ako správne žiť.

„Ty si môj syn, ja som ťa dnes splodil.“

Častokrát si ani neuvedomujeme, kto je to kňaz. On nie je manažérom, staviteľom či moralistom, ale svojím povolením je samotným „druhým“ Kristom na zemi. Ježišove slová: „A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta,“ sa uskutočňujú tajomným spôsobom v osobe kňaza. Vážme si teda týchto Kristových služobníkov, ved' práve skrze nich Kristus prebýva medzi nami.

Pokračovanie z druhej strany obálky:

Nezávidíme trochu pastierom, že sa z betlehemskej jaskyne vrátili s radosťou do svojej každodennej práce? Nemohlo by aj nás v tento viačočný čas stretnutie s Božím dieťaťom v chráme premeniť? Túto radosť môžeme zažiť tiež, stačí sa rozhodnúť ísť s pastiermi po ceste do Betlehema.

Tento posvätný čas nám ukazuje, ako d'aleko dokáže ísť Božia láska k nám. A potom čaká, či si získa naše srdce, či mu ho otvoríme, aby sa nás mohol dotknúť a svojou láskou nás premeniť. My potrebujeme zmeniť svoje srdce, ono nám určuje, či prežívame radosť aj v smutných situáciách, či prežívame pokoj uprostred nepokojného sveta. Božie dieťa prichádza preto, aby sa dotklo nášho srdca, uzdravilo a zahojilo rany, ktoré sme utŕzili na našej životnej ceste.

Pozrime sa každý do hľbky nášho srdca. Čo tam vidíme...? Dovoľme Ježišovi, nech sa dotkne každej oblasti tam, kde je tma, v ktorej žijeme, kde si nevieme rady... Ježiš chce byť svetlom pre náš život. Dnes nám chce otvoriť oči, aby sme vo svojom živote objavili hodnotné a pekné - to božie v nás, aby sme si to uvedomovali a dokázali sa s toho radovali. Nechajme sa v tomto sviatočnom čase obdarovať ako pastieri Božou láskou, radosťou a pokojom, aby sme stále boli uchvátení a prežiarení týmto tajomstvom. Ježiš prichádza a čaká. Prichádza ako malé dieťa, aby ukázal svoju pokoru. Prichádza do maštale, aby ukázal a povedal: Tu som k dispozícii pre všetkých, ktorí prídu.

Bud' medzi tými, ktorí prichádzajú do Betlehema spolu s pastiermi. Prajem vám, nech vaša životná cesta je ožiareň svetlom z Betlehema. Potom nielen tieto sviatky, ale celý náš život bude radostný a požehnaný.

LITURGIA SV. APOŠTOLA JAKUBA

Kniha Genezis opisuje príbeh Abrama vracajúceho sa z víťazného boja. Na ceste domov mu vyšiel v ústrety salemanský kráľ Melchizedech a priniesol mu chlieb a víno so slovami požehnania.

Obraz knihy Genezis sa napĺňa v Kristovi, ktorý vychádza v ústrety človeku prichádzajúcemu z boja o svoju spásu. Avšak v rukách už

nedrží chlieb a víno, ale svoje telo a krv, aby človek, ktorý ho prijme sa mohol napojiť na Kristov život a žiť ho, v ňom premôcť nepriateľa a skrzesneho sa vrátiť domov k Otcovi.

Apoštoli od začiatku napĺňali posvätným spôsobom Kristov príkaz: „*Toto robte na moju pamiatku*“. Najprv to vykonávali jednoduchým spôsobom. Spievali

sa žalmy, čítali sa a vysvetľovali Božie slovo, spontánne prednášali modlitby a prijímal Eucharistiu. S rastom počtu veriacich, nastala potreba zapisovať tieto modlitby a ich poriadok, aby sa u všetkých rovnomerne prebúdzala zbožnosť, bázeň a úcta, ako príprava na prijatie Eucharistie. Jedným z najstarších zachovaných poriadkov slávenia tajomstva Eucharistie je Liturgia sv. apoštola Jakuba. Ten ju podľa tradície prijal priamo od zmŕtvychvstaleho Krista, zapísal ju a odovzdal Jeruzalemskej cirkvi ako jej biskup. Dosvedčuje to i Amidsko - sýrsky metropolita Dionýz bar Salibi († 2. 11. 1171), keď píše, že v utorok po Päťdesiatnici „Jakub, brat nášho Pána, celebroval liturgiu, ktorá nesie jeho meno. Keď sa ho opýtali, odkiaľ ju vzal, odpovedal: „Boh je živý! Ja som nič nedodal ani som nič nezmenil v tom, čo som počul od nášho Pána Preto je táto liturgia najstaršia a prvá“. Trullský snem v 32 kánone hovorí: „ako je vidieť z kánona, Jakub, brat Pána, ako prvý biskup jeruzalemskej cirkvi, prvý odovzdal božskú službu...“. Neskôr Cirkev pripojila k Jakubovej liturgii rozličné spevy. Napriek rôznym úpravám si Liturgia sv. Jakuba zachovala starobylý charakter. Takmer celá liturgia slova sa odohráva v prednej časti lode, kde sa čítajú čítania zo Starého a Nového zákona. Špecifikom je aj

druhá časť sv. liturgie. S osobitným spôsobom rozdávania Eucharistie pod oboma spôsobmi. Kňaz najprv vloží Telo Krista do úst veriaceho a potom mu podá čašu s Krvou, aby sa z nej napiel.

Liturgia sv. Jakuba sa stala vzorom pre zostavenie Liturgie sv. Bazila Veľkého a Liturgie sv. Jána Zlatousteho. Poukazuje na to spoločná štruktúra a eucharistický kánon. Tieto dva znaky: štruktúra zložená z liturgie slova a liturgie veriacich a eucharistický kánon, sú zároveň i znakom autentickosti apoštolskej (sviatostnej) Eucharistie.

V súčasnosti sa Liturgia sv. Jakuba slávi dvakrát v roku. Raz 23. októbra,

na sviatok sv. Jakuba a druhýkrát v nedelu po Kristovom narodení. Vtedy si pripomíname príbuzných mužov Ježiša, medzi ktorých patrí i sv. Jakub. Totiž podľa východnej tradície bol sv. Jakub synom vdovca Jozefa, ktorý sa neskôr stal snúbencom Márie, matky Ježiša.

Zdroje:

Úvod do dejín svätej liturgie, Kormanik P., 1980, Prešov

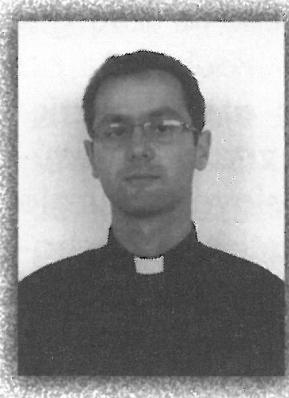
Božská liturgia sv. Jakuba, brata Pánovho, prvého jeruzalemského biskupa, spracoval Mgr. Michal Glevaňák

spracoval Milan Kmec,
5. ročník

NOVÉ TVÁRE

Dvanásť nových seminaristov pribudlo do nášho seminára tento akademický rok. Ako sme ich už mohli spoznať, sú to švársni šuhají, plní Božej radosti, pochádzajúci od maďarských hraníc, až po Poľsko. Ako ináč - vyspovedali sme ich a čo-to sme o nich pre vás zistili.

KAVČÁK JOZEF - VRANOV N/T - LOMNICA

Ako si prijal minuloročné neprijatie do seminára?

Tak toto je veľmi zaujímavá otázka. Úprimne povedané po mojom tretom neprijatí som si povedal, že si už do seminára v živote prihlášku nepodám. A pozrite ako to Pán Ježiš zariadil - som tu.

Istotne si mal predstavu o seminári. Naplnila sa?

Predstavu o seminári som mal vysnívanú v dobe, keď som sa hlásil do seminára po prvýkrát, teda pred piatimi rokmi. Postupne sa táto predstava menila na súčasnú realitu. A či sa mi táto predstava vyplnila? Myslím si že trocha áno.

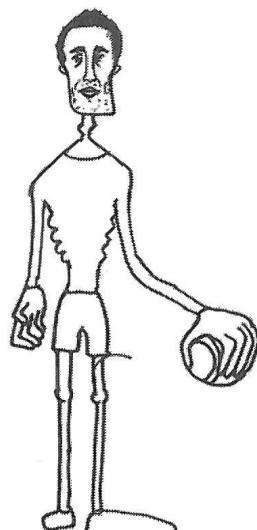
SLOBODNÍK JÁN - HUMENNÉ

Kým je pre teba osoba kňaza?

Kňaz je pre mňa osobne autorita predstavujúca Krista, ktorá celým svojim srdcom slúži Bohu i ľuďom a pracuje na spáse svojej i ľudí, ktorých má okolo seba.

Ako si prijal minuloročné neprijatie do seminára?

Keď som sa dozvedel túto pre mňa zlú správu, zavládol vo mne veľký smútok. Avšak postupne, ako čas plynul a myšlienky sa začali zoradovať tak ako mali, videl som za tým veľkú Božiu prozretelnosť a dobrotu. Dozrel som a d'akujem Bohu, že to tak zariadil.

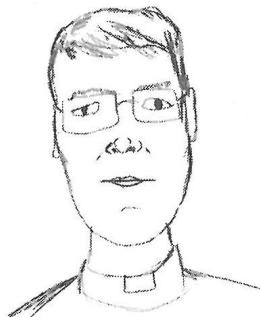

KUZMIAK MAREK - FULIANKA

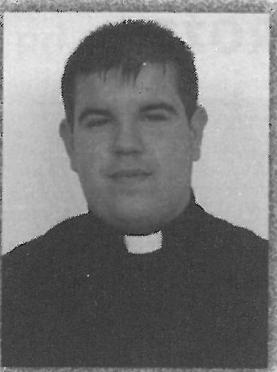
Čo si prežíval po prvom dni v seminári?

Po prvom dni v seminári som prežíval čas plný očakávaní z toho, čo ma v seminári ešte len čaká. Zároveň som sa trochu bál, že nebudem zvládať časový harmonogram, ktorý je v seminári stanovený, ale dnes viem, že som sa bál zbytočne.

páči najviac?

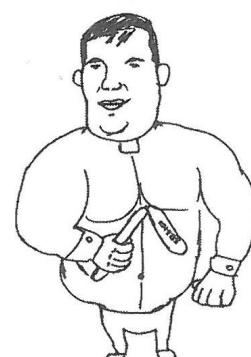
V seminári sa mi najviac páči služba speváka v Zbore svätého Romana Sladkopevca.

KAŠKO PETER - BORŠA

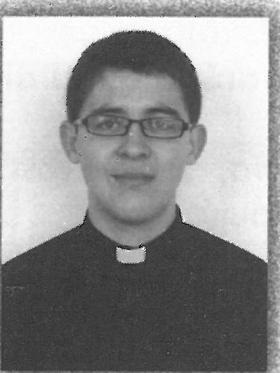
Čas, ktorý si doposiaľ strávil v seminári, bol časom radosti? Ak áno, prečo?

Ten čas, ktorý som tu doteraz strávil bol veľmi prijemný a rodinný. Spoznal som veľa bratov, dobrý kolektív, mám dobrých spolubývajúcich, s ktorými veľmi dobre vychádzam. Dúfam že to tak bude aj nadalej.

Kto je Tvojím kňazským vzorom?

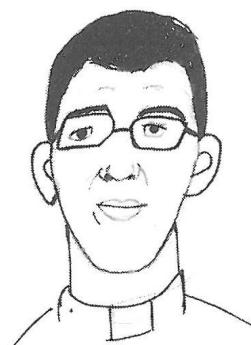
Mojím kňazským vzorom je môj principál Gabriel Kecskés. Vidím jeho starostlivosť o farnosť a modlitbu, ktorou ju sprevádza. Taktiež jeho kázne, ktoré sú veľmi obohacujúce a napĺňajúce.

ENGEL FRANTIŠEK - POZDIŠOVCE

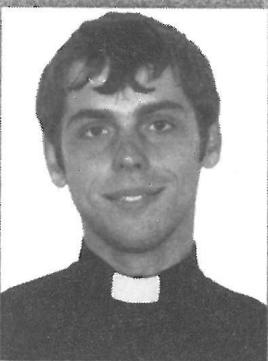
Veľmi sa zmenil Tvoj názor na seminár, odkedy si tu?

No áno, dá sa povedať, že som mal trochu rozprávkový pohľad, ale realita je celkom iná a tá sa mi veľmi páči. Je potrebné zachovať poriadok, lebo ak ja zachovám poriadok, poriadok zachová mňa.

Je pre Teba ťažké navyknúť si na spôsob života v seminári?

No to áno, najmä ranné vstávanie, ale už si môžem povedať, že som to vyladil. Teraz sa mi už vstáva oveľa ľahšie a verím, že čím d'alej, tým to pôjde lepšie.

MARČÁK JÁN - ĽUTINA

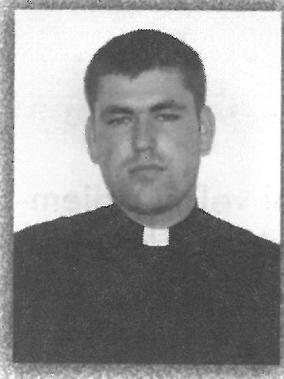
Čo je podľa Teba pre kňaza to najdôležitejšie?

Mat' úprimný a vrúchny vzťah s Bohom a dôverovať mu v každej situácii bez ohľadu na okolnosti.

Akým spôsobom si Boh povolal Teba?

Už ako malý chlapec som túžil stať sa kňazom, ale taký najväčší obrat som zažil, keď som stratil jedného blízkeho človeka.

Viete si predstaviť, že vtedy bolo moje vnútro plné výčitiek voči Bohu. A v takýchto situáciách má človek dve možnosti, bud' na Boha zanevrie alebo sa mu úplne odovzdá. Ja som si vybral tú druhú možnosť a dodnes som to neol'utoval.

PETRÍK MAROŠ - VYŠNÝ TVAROŽEC

Ako vnímaš, že máš v seminári brata?

Som rád, že je tu a klamal by som keby som povedal „nie“. No musím povedať, že po imatrikulácii už nemám len jedného brata, ale je ich celá kopa. Cítim, že sme tu jedna veľká rodina.

Je pre Teba osobne potrebné čítanie Božieho slova?

Sväte písмо je pre mňa nielen knihou, ale Slovom Božím určeným len mne. Tak ako chlieb, ktorý denne požívam, aby som mohol žiť, tak aj Slovo Božie si denne čítam, aby mala z čoho žiť moja duša.

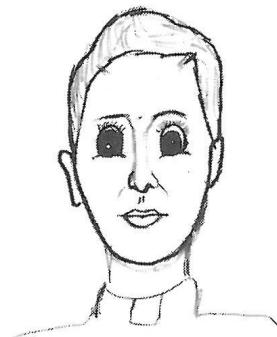
MURGAŠ JÁN - GERLACHOV

Ktorú z vlastností svätého arského farára by si si chcel osvojiť?

Horlivú odhodlanosť ohlasovať Krista, obetavosť a dobrosrdečnosť pre tých, ktorí to potrebujú.

V čom cítiš najväčšiu potrebu vlastného zdokonalenia?

V prvom rade chcem zmeniť svoje priority v duchovnom živote, odpútať sa od ľudských všedných vynálezov, ktoré mi bránia v mojej formácii a naučiť sa pokore, úcte voči starším bratom, a v neposlednom rade zodpovednému plneniu svojich povinností.

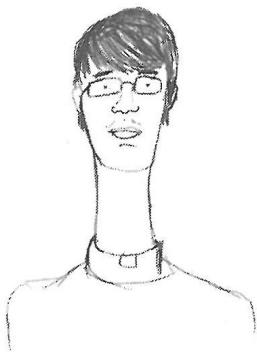
DANCÁK PAVOL - PREŠOV

Ako vnímaš svojho otca ako kňaza? V čom Ti je vzorom?

Normálne, lebo neviem aké je to mať otca s iným povolaním. Vzorom mi je hlavne v tom, že si nájde čas na modlitbu, aj keď má veľa práce.

Ako sa presviedčaš o tom, že Boh vedie Tvoj život?

Tak napríklad už len tým, že si ma povolal do seminára a ja som mu odpovedal áno. Tiež som pocitoval jeho vedenie v ťažkých situáciách ako boli maturitné skúšky, alebo prijímacie pohovory do seminára a dá sa povedať, že od malička som pocitoval túžbu byť čím bližšie pri oltári.

FISCHER TOMÁŠ - KOŠICE

Čo si prežíval po prvom dni v seminári?

Vo všeobecnosti môžem povedať, že som v sebe prežíval radosť, ale aj očakávanie z toho, čo ma čaká a na čom musím vo svojom živote pracovať. V srdci sa ešte ozýva lúčenie s rodinou a domovom, s pohľadom a odpovedou na to, za kým a za čím smerujem.

Ovplyvnila Tvoje rozhodnutie ku kňazstvu aj nejaká osoba? Kto a ako?

Nebola to určite jedna osoba, boli to aj jednotlivé okolnosti a chvíle v mojom živote. Do spoznávania gréckokatolíckej cirkvi ma konkrétnie uviedli otcovia jezuiti Milan Lach a Ján Burda.

HOMOĽA LUKÁŠ - PIŠKOROVCE

Ako rozumieš výrazu rodina v ponímaní života v seminári?

Tu v seminári chápem celé naše seminárne spoločenstvo ako jednu veľkú rodinu, keďže sa navzájom zdravíme ako bratia a sme tu všetci pre ten istý ciel – chceme sa stať kňazmi.

Čím je pre Teba modlitba?

Modlitba je pre mňa osobne čas, kedy sa všetci bratia

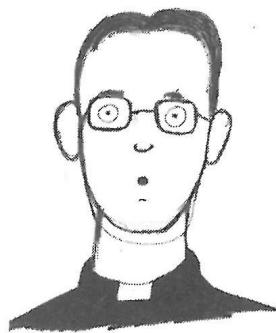
spoločne stretneme v seminárnej kaplnke a spoločne chválime Boha svojimi modlitbami. Čo sa týka mojej osobnej modlitby, je to nádherný čas, kedy sa môžem sústredit' na jednu vec, na rozhovor s Bohom.

ČAN MAREK - BARDEJOV

Ak by sa v tejto chvíli otvorilo nebo a Boh Ťa pozval do večnosti, prijal by si túto ponuku?

Ideálna odpoved' by znala: samozrejme, bez váhania. Ak však mám byť úprimný, neviem, či by čiastočná naviazanost' na tento svet nespôsobila prinajmenšom to, že by som nad odpoved'ou zaváhal.

V čom cítiš, že sa potrebuješ zdokonalit'?

Mal by som byť ústretovejší, otvorenejší a viac trpežlivý voči svojim bratom. A vôbec, toho, v čom sa potrebujem zdokonalit', je veľmi veľ'a.

MOJA OBLIEČKA

Vseminári je každý ročník niečím špecifický. Tak ako ked' si prváci prvý raz oficiálne oblečú kňazskú košeľu, štvrtáci príjmu postrízenie, piataci subdiakonát, či šiestaci diakonát a kňazstvo, tak je aj náš druhý rok formácie v seminári charakteristický obliečkou podriásnikov.

Tá moja prebehla len pred niekoľkými týždňami. Obliečť si podriásnik nie je žiadnym svätením, avšak je veľkou výzvou. Pre mňa sa táto udalosť stala pozvaním k hlbšiemu prežívaniu svojho kresťanského a seminárneho života.

Posvätený podriásnik som prijal

z rúk vladky Milana, košického eparchu. Pre mňa to bolo gesto dôvery. Biskup do mňa a do mojich bratov vložil dôveru, aby sme sa aj skrze svoje oblečenie stali svedkami toho, že patríme Kristovi, že chceme získať jeho kráľovstvo. Moje srdce prežívalo na jednej strane radosť z pozvania, na druhej strane aj istú náročnosť výzvy povolania. Avšak uvedomil som si, že len nesený Kristom môžem byť jeho pravým svedkom.

Už pred obliečkou som často rozjímal o tom, že nosenie podriásnika sa mi môže stať prázdnym gestom, ak zostanem len pri vonkajšku. Veľmi mi však pomohla jedna udalosť,

Spoločná fotografia seminaristov, ktorí prijali obliečku, predstavených seminára a vladikov Jána a Milana

ktorá sa odohrala ešte v čase môjho detstva.

Ked' som bol malý chlapec, nastal vo farnosti čas veľkonočnej spovede. Dodnes nosím veľmi živo v pamäti čítanie evanjelia a kázeň z nedele, kedy sa táto spoved' konala. Evanjelium hovorilo o kráľovi, ktorý pozval na svadbu hostí. Nie všetci prišli, avšak jeden spomedzi tých, ktorí prijali pozvanie si neobliekol svadobný odev a tak ho kráľ vyhodil von do tmy. Spomínam si, ako náš vtedajší kaplán rozprával, že práve dnes sa môžeme skrzespoved' obliect' do tohto svadobného odevu, ktorý nám Boh ponúka. Prijal som toto pozvanie a vychádzajúc zo spovednice ma naplnila veľká Božia radosť a pokoj. Bol som stopercentne presvedčený o tom, že toto svadob-

né rúcho je teraz mojim odevom.

Na túto udalosť z detstva som si spomenul a stala sa mi odrazovým mostíkom k obliečke podriásnika. Uvedomil som si, že nestáči obliecť si vonkajší plášť, ktorý zahaluje starého človeka, ale je potrebné aj vo vnútri urobiť zmenu a dať sa k dispozícii Bohu. Práve v týchto myšlienkach som si na seba navliekol svoj nový podriásnik a prijal pozvanie Pána k novému životu svedectva.

Nanovo som sa rozhodol stat' svedkom Boha kamkoľvek pôjdem, nikdy sa nehanbit' za jeho meno, za Božie kráľovstvo, ale aj svojim zovňajškom svedčiť, že Boh je Pánom môjho srdca.

Tomáš Mikunda, 4. ročník

UVEDENIE DO BRATSTVA

Zaiste každý z nás pozná pocit, keď prvýkrát vstupoval do nového za neznámeho prostredia. V detstve to bol vstup do škôlky, neskôr nástup do prvého ročníka základnej školy, potom na strednú či vysokú školu. Najdôležitejším okamihom v týchto situáciach je vrúcne a láskavé prijatie človeka novým spoločenstvom, aby nový člen mohol zo seba zhadit' všetku neistotu a strach z nového prostredia a stať sa tak súčasťou nového spoločenstva.

Práve takýto okamih zažili naši bratia prváci v stredu, 7. októbra, kedy boli prijati do seminárneho spoločenstva - BRATSTVA. Tento deň uvedenia do bratstva má svoju vlastnú a už dlhé roky zaužívanú tradíciu. O priebeh tejto udalosti sa s radosťou starajú bratia druháci, čím odovzdávajú svoju vlastnú skúsenosť z ich prvého roku v seminári.

Všetko sa to začalo na našom seminárnom ihrisku, takzvanej „záhumienke“, kde sa stretlo v otváracom futbalovom zápase futbalové družstvo výberu seminára, „FC Kefa Export“, a družstvo bratov prvákov, „FK s láskou Ligneme“. Zápas sa skončil, ako je to tiež tradíciou, v prospech výberu seminára 20 : 4. Po tomto krásnom zápase nasledoval najdôležitejší moment celého dňa - obrad uvedenia do bratstva v našej kaplnke. Pred Božou tvárou a pred otcom rektorm sme sa spojili v modlitbe za nových bratov, ktorí slúbovali vernosť Kristovi na ich ceste za ním, na ceste, ktorá začala vstupom do seminára. Slávnosť d'alej pokračovala v seminárnej jedálni, kde sme slávnostnou večerou v rodinnom kruhu zvýraznili hodnotu a podstatu tohto dňa. Zavŕšením tejto slávnosti bol večerný, zábavno - duchovný program, ktorý sa niesol v duchu myšlienky z filmu Zelená mil'a. Bratia druháci sa snažili odovzdať posolstvo, že príchodom do seminára sa človek dostáva takpovediac na zelenú mil'u. Tam je vyzvaný ku prechodu zo starého života zviazaného množstvom falošných ľudských predstáv, k novému životu, v ktorom je plnosť svätosti. Tento prechod si stále vyžaduje rozhodnutie sadnúť si do „elektrického kresla“ kde človek stráca svoj vlastný život, aby

mohol povedať svoje „áno“ životu s Bohom a to i vtedy, keď to nie je pre neho príjemné a ľahké.

**Ján Fedorišin,
2. ročník**

Spoločná fotografia bratov prvákov, druhákov a predstavených seminára

BOHOZJAVENIE

Na začiatku občianskeho roka slávi naša Cirkev sviatok Bohozjavenia nášho Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista. Ním sa končia prázdninové a dovolenkové dni, práve preto zostáva niekedy nepovšimnutý. Kedže sme teraz v období sviatku Božieho narodenia, pristavme sa na chvíľu aj pri nadchádzajúcej slávnosti Epifánie - Zjavení sa Božej Trojice.

O tom, že Sviatok Bohozjavenia Pána sa slávil spolu so sviatkom Narodenia Pána svedčí podobná schéma liturgie tohto dňa (predpísané sú kráľovské hodinky a veľké povečerie), pôstna príprava a v tradícii zachovaná štedrá večera.

Obsahom sviatku je obraz udalosti opísaný v Evanjeliách: Ježišov krst v rieke Jordán. Kristus prichádza, aby prijal krst od svojho služobníka Jána. Ten sa najprv zdráha, ale po Ježišovom naliehaní predsa len ponára Božieho syna do vód, aby sa splnilo všetko, čo je spravodlivé (porov. Mt 3, 15). V tom sa Boh tajomne zjavil vo všetkých troch osobách. Z neba zanieva hlas Boha Otca a na Ježiša - Božieho Syna, stojaceho v rieke Jordán - zostupuje holubica (symbol Sv. Ducha).

V predošлом sviatku sme Ježiša videli ako malé nemluvňa, ktoré prichádza, aby zbavilo smrti ľudské pokolenie. V tomto sviatku sa Ježiš približuje človeku aj krstom. Hoci sám nikdy nezGREšil, prijíma obyčaje ľudí, aby bol podobný vo všetkom (porov. Hebr 4,15). Svojím vstupom do vód Jordánu ich posväcuje, preto v deň Bohozjavenia sa v našich chránoch svätí voda.

Očistný kúpel' znovuzordenia - svätý krst sa vysluhoval v prvých kresťanských spoločenstvách v tento deň. (Svedčí o tom spev „Ktorí ste v Krista pokrstení...“ ako aj čítanie z listu apoštola Pavla Títovi, kde sa spomína kúpel' znovuzorenia a obnovy vo Svätom Duchu). Voda sa tak stáva dôležitým sybmolom tohto sviatku. Berieme si z nej na užívanie a kňaz ňou svätí naše príbytky, aby v nich démon nemal moc.

Pohľad na ikonu sviatku (zadná strana obálky) alebo liturgické texty nám môžu byť príležitosťou na zamyslenie o svojom krstnom povolaní. Po Ježišovom krste sa zjavil Jeho Otec a priznal sa k nemu pred okolostojacimi. Kristus Otcovi vyznanie opätoval skutkami – až po ten najsilnejší - smrť na dreve kríža. Koho vyznávame my svojimi skutkami? Nehabil by sa za nás náš nebeský Otec, ktorý nás prijal za synov práve svätým krstom? Nech je tento sviatok pre nás zdrojom sily a chuti napĺňať naše krstné sľuby - zriekat' sa denne Satana a slúžiť Bohu.

V SÚBOJI O POHÁR

Záver októbrového týždňa bol naplnený zvláštnymi pocitmi a očakávaniami zo stretnutia s bratmi seminaristami z gréckokatolíckych kňazských seminárov v zahraničí. Z akého dôvodu k nám merali toľko kilometrov? Dôvodom bolo pozvanie na II. ročník medzinárodného futbalového turnaja seminaristov, ktorý bol zároveň stretnutím gréckokatolíckych seminaristov z nemeckého Eichstättu, ukrajinského Užhorodu, maďarskej Nyíregyházy a Slovenska. Po šťastnom príchode, ubytovaní a prehliadke mesta sme sa všetci zišli v seminárnej aule. Slávnostné otvorenie tohto turnaja slovom privítania urobil otec rektor Marko Rozkoš z hostiteľského seminára. Nasledovala prezentácia života blahoslaveného vlastíka Pavla i života v našom seminári. Už týmto stretnutím sme začali budovať naše vzťahy s druhými seminaristami, aj keď to bolo spočiatku tiažké kvôli jazykovej bariere.

Futbalové družstvá seminaristov pred turnajom

ére. Tá sa začala lámať pri slávení sv. liturgie v seminárnej kaplnke v sobotu ráno, kde sme sa všetci oslavovali nášho Boha, s ktorým má každý z nás jedinečný vzťah. Každý si mohol uvedomiť svoju jedinečnosť v Božích očiach a vidieť aj to, že Jemu neprekážajú žiadne jazykové bariéry v tom, aby zjednotil rôzne národy okolo jedného oltára. Našu snahu o jednotu sme mohli tomuto svetu ukázať od prvého až po posledný hvizd rozhodcu na futbalových zápasoch v športovej hale. Bojovalo sa v nej o putovný pohár rektora Gréckokatolíckeho kňazského seminára v Prešove. Do tohto boja sa zapojili aj naši pravoslávni bratia seminaristi z Prešova a študenti z Gymnázia blahoslaveného biskupa Pavla Petra Gojdiča. Bojovalo sa v dvoch skupinách o postup do finále a v ňom,

tak ako naposledy zvíťazili pravoslávni seminaristi nad našimi bratmi z Maďarska. Znova sa mohli tešiť pri slávnostnom odovzdávaní pohára z rúk otca rektora vo večerných hodinách nádhernej soboty. Podobne, ako sme sa mohli stretnúť s našim nebeským Otcom pri oltári v ranných hodinách, deň sme zakončili spoločným stretnutím pri inom stole, na ktorom už bol pokrm pre naše telo. V otvorených rozhovoroch pri recepcii sme mohli bližšie spoznať našich hostí, ktorí neboli len jednej rasy. Jeden z nich pochádzal z Afriky, a to zo štátu Kongo.

Myslím si, že práve budovaním vzťahov so seminaristami z iných národov si môžeme uvedomiť, že kdesi máme ďalší domov s bratmi rovnakého obradu, ktorí sú ochotní otvoriť srdcia pre druhých. Určite aj tento druhý ročník dopomohol k budovaniu vzťahov a k osobnému prežitiu slov zo Svätého Písma: „Aké je dobré a milé, ked' bratia žijú pospolu.“

Matúš Verba, 3. ročník

DUCHOVNÁ OBNOVA A JÁN MÁRIA VIANNEY

Ked' sa povie meno Ján Mária Vianney, každému určite hned' príde na mysel' svätec a patrón kňazov. V tomto roku, zasvätenom kňazom, je naša pozornosť viac ako inokedy upria-mená na tohto skromného svätca. Aj v našom seminári si ho v tomto čase častejšie všímame čítaním jeho kázní. Na čo však chcem poukázať, je nedávna duchovná obnova, ktorá by bola ako každá iná, nebyť vzácnej návštevy. Zrejme už tušíte, že tou návštevou bol práve sv. Ján Mária Vianney v podobe jeho reliktií. Bol to zvláštny pocit nielen pre mňa, ale aj pre celé naše spoločenstvo, ked' sme si mohli uctiť práve toh-

to svätca. Zmocnila sa ma bázeň a vd'aka za tak veľkú milosť, že človek, ktorého Cirkev postavila na oltár, je v našej seminárnej kaplnke. Veľmi ma oslovil jeho život, a to najmä jeho neustále kladné odovedanie na Božiu vôľu. Vedel, že Boh dopúšťa, ale neopúšťa.

V modlitbách som vrúcne ďakoval dobrovitému Pánu Bohu, že práve náš seminár mal tú čest' privítať jeho služobníka, ktorého nám Cirkev tohto roku predkladá ako vzor kňaza. Verím, že jeho návšteva priniesie skôr či neskôr svoje duchovné ovocie.

Peter Fučo, 2. ročník

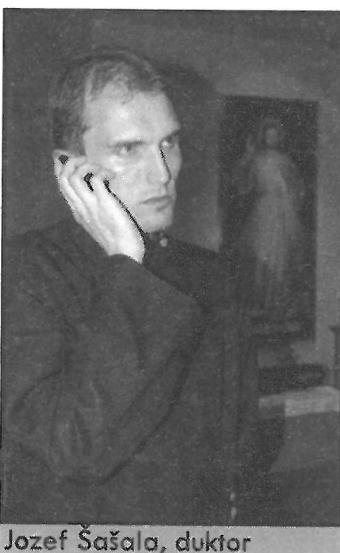
PREDSTAVUJEME SEMINÁR

Seminár, ako každá iná inštitúcia, má svoju štruktúru a systém práce. Okrem predstavených, tu majú svoje funkcie aj seminaristi:

V tele človeka je mnoho rôznych orgánov a každý z nich koná inú činnosť, prospěšnú pre celé telo. Ak jeden trpí, trpí s ním celé telo. Nemožno preto povedať, že niektorá funkcia je potrebná, iná nepotrebná, lebo každá má svoje opodstatnenie, svoju úlohu v spoločenstve. Niektoré sú namáhavejšie, iné sa zdajú byť nadradenejšie, vážnejšie, každá je však dôležitá pre plynulý chod kňazského seminára.

Duktor

Táto funkcia je v spoločenstve seminaristov veľmi dôležitá. Tvorí istý most medzi predstavenými a seminaristami a to si žiada v prvom rade pokorného, vnímaného a najmä zodpovedného brata. Ten háji maličkých, podáva ruku padajúcim, povzbudzuje netrpezlivých, vie rozlišovať, pozerá na veci s rozhľadom. Predstavení i my do neho vkladáme svoju dôveru. Je pravou rukou predstavených a hľavou nás bratov. Častokrát má na svojich pleciach starostlivosť o koordinovanie seminárnych akcií.

Jozef Šašala, duktor

Viceduktor

Duktor vo svojej službe nie je sám. Pomáha mu viceduktor. Zastupuje ho v jeho neprítomnosti a vždy mu je nápomocný, a najmä sa učí, čo obnáša jeho pozícia, lebo on sa poväčšine stáva jeho nástupcom. Okrem iného nám viceduktor vydáva aj stravné lístky, robí zasadací poriadok v jedálni, rozpis na umývanie riadu, na dozor pri štúdiu na učebniach, na vrátnici a rozdávanie Eucharistie v Dome sv. Kozmu a Damána.

Peter Kačur, viceduktor

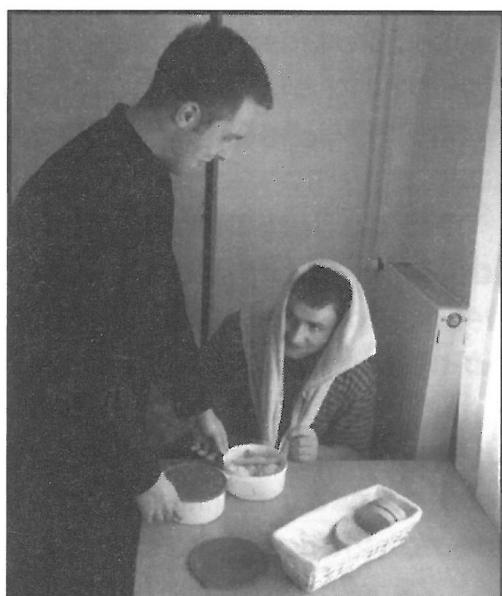
Infirmarista

Tento seminarista je „v službách chorým“. Pomenovanie tejto služby je odvodené od izolovanej izby pre chorých, ktorá sa volá infirmárka. Na

neho sa seminaristi obracajú už pri prvých náznakoch choroby a on sa im snaží čo najrýchlejšie pomôcť. Nie je na to sám. V tíme, ktorý je snáď v najkrajšej službe v seminári, sú traja seminaristi. Počas športových akcií sú pripravení pohotovo pomôcť pri ošetroení zranených. Idú s chorými, či ranenými k lekárovi.

Ak niektorí zaľahnú do posteľe, sú pre nich „dobrou mamkou“, ktorá prinesie teplý čaj, raňajky, obed i večeru. Pravidelne kontrolujú stav svojich pacientov.

Do tejto služby sú prednostne povolávaní seminaristi so zdravotníckym vzdelaním.

Michal Sopko, infirmárista

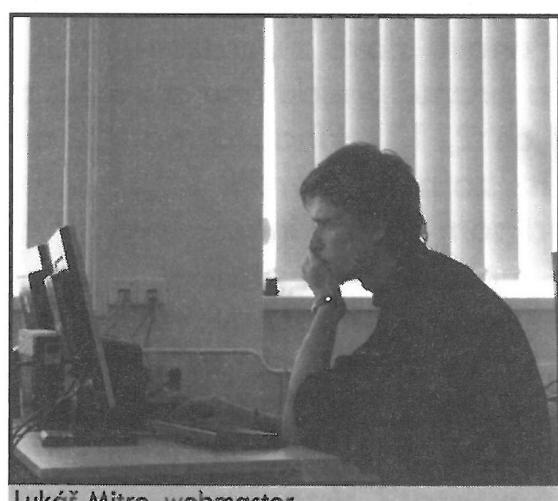
Patrik Mařárik, vedúci zboru

Vedúci zboru

Výborný hudobný sluch, zmysel pre rytmus a tiež dobré hlasivky sú predpokladom pre funkciu vedúceho Zboru svätého Romana Sladkopevca. Viest' zbor nie je nič jednoduché. Je potrebné zosúladiť hlasy tridsiatich šiestich členov zboru. Je kontaktnou osobou, s ktorou komunikujú usporiadatelia festivalov a podobných podujatí. Počas pravidelných nácvikov sa stará o disciplínu, robí prezenčné listiny, dbá o poriadok.

Webmasters

Títo seminaristi spravujú našu webovú stránku. Starajú sa o jej funkčnosť, pridávajú nové príspevky a aktuálne fotografie. Táto činnosť je časovo a technicky veľmi náročná. Strávia pri nej celé hodiny pred počítačom. Význam ich práce je v ohlasovaní evanjelia touto modernou virtuálnou cestou, a tiež prezentovanie seminaristov v tomto spoločenskom priestore.

Lukáš Mitro, webmaster

Peter Lazorík 2. ročník

LIST MICHEÁŠOVI

Milý Micheáš!

Na začiatku môjho listu Ťa chcem pozdraviť: Ahoj! Ako sa máš? Mne to ide celkom fajn, len je tu zima ako v ruskom filme a to ešte ani filipovka nezačala. Neuveríš, ale sneží. Chcem Ti podľakovat' za Tvoj list. Ešte som ho nedočítal, ale kým dopíšem môj, snád' sa to podarí.

Začнем trochu vianočne, lebo kým príde poštár k tebe do Morasti, už bude asi aj po ďalších Vianociach. Inak tá Tvoja dedina je fakt super – ved' sa nedá nájsť ani na vlastivednej mape. Zase Vianoce. Všetci sa tešíme na sviatky pokoja, mieru, lásky, zhonu... Babka napečie koláče, vymetie všetky kúty, ja zase vymyslím nový spôsob ako prísť ku koláčom bez toho aby jej metla skončila na mojom chrbte. Neveril by si, aké zrýchlenie majú babkine bol'avé nohy. Potom večera, spomienky a pláč, pod stromčekom prekvapenie. Oči si pôjdem vyočiť, ked' pod stromčekom nájdem presne ten sveter, ktorý som prednedávnom s babkou skúšal v obchode. Hystéria pokoja prejde, na všetko sa zabudne, zostanú už len papieriky od salóniek, ktoré niekto šikovný napchal do gauča.

Inak všimol si si? Úplne som zabudol na oslávenca. Vieš, každý rok čakám, či sa už konečne narodí v mojom srdci – tak nejak o tom vravia tie rôzne vinšovačky a básničky. Čakám, čakám a stále nič. Čo mám robiť aby sa to konečne stalo? Je to vôbec možné? Jeden mnich mi vrazil, že Kristus sa chce narodiť stále. To každý deň mám jest' „bobaľky“ pozerať pod stromček? Myslíš, že ho tam nájdem? Či to myslí inak? Počkaj, zdá sa mi, že niečo si už o tom písal, počkaj, pozriem sa. Aha, píšeš, že: *Hor' sa, vystúpme na vrch Pánov, do domu Jakubovho Boha, nech nás poučí o svojich cestách a budeme kráčať jeho chodníkmi. "Lebo zo Siona vyjde náuka a Pánovo slovo z Jeruzalema..."* (Mich 4, 2). „Pred nimi pôjde drvíč, prelomia bránu, prejdu ňou a vyjdú, pôjde pred nimi ich kráľ a Pán v ich čele...“ (Mich 2, 13). Fíha, to mám chápať tak, že ja musím chcieť prijať Krista? A íst' za ním na vrch? Takže on sa neobjaví a neprekvapí ma ako prefekt, ked' som niekde inde ako mám byť? Musím vyvážať aktivitu? On pošle pred mnou drvíč a prejdeme spolu? A ja? Čo mám robiť ja? To myslíš vážne že stačí: „iba zachovávať právo, milovať milosrdensť“ (Mich 6, 8a) Či aj to, že mám s ním kráčať? Ved' to je ťažké. Čo ak Boh bude chcieť íst' inam ako ja? Ved' je veľa situácií, ktoré viem lepšie a jednoduchšie vyriešiť ako On, či nie? A čo ak budem s ním kráčať, potknem sa a padnem? Mám vstat'? Vstanem. To je jasné, to musí každý človek, ak chce aspoň prežívať. No ked' padnem, diabol sa bude zo mňa vysmievat' (o tých čo nekráčajú s Bohom nejaví až taký záujem) a Boh ma bude karhať. Neviem či sa to oplatí, idem radšej dočítať ten Tvoj list. Mám povedať diabolo-

vi: „Neteš sa zo mňa, nepriateľka moja, ak som padol, vstanem, ak sedím vo tme, Pán je mojím svetlom?“ (Mich 7, 8) Tak ignorantsky? Ale pravdivo. No a čo ak mi bude Boh vyčítať, že som znova padol? „Ja znesiem Pánov hnev, lebo som zhrešil proti nemu...“ (Mich 7, 9a), všetko si priznám, ale ako mám byť s ním? Jeho hnev sice netrvá večne, ale vina ostáva. Čo s tým? Teraz porad'. Idem si ešte prečítať to tvoje P.S.: Zabehlo mi, Boh vážne odpustí? On nielen zabudne, ale aj odpustí, umyje ma? Zmyje moje hriechy a do morských hlbín zahodí všetky viny? (Mich 7, 19). Nemám slov. Myslím, že to asi skúsim. Vďaka.

Michal

PS: Ako si vedel, že kráľ príde z Betlehema?

Michal Vadrna, 3. ročník

LEN S TEBOU CHCEM ÍST...

Pozerám nesmelo na vrchy,
ktoré hrdo týčia sa k nebu.
Pozerám na ne zo strechy
a nenachádzam na nich chybu.

Prečo nemôžem sa vrchom stat',
tak pevným a tak bezchybným?
Prečo musím sa sám potácat'
svetom tak rýchlym a neistým?

Tu ma On chytil za ruku,
pevne si má Pán pritisol,
povedal, že dá mi večnú záruku,
navždy sa radovať mi ponúkol.

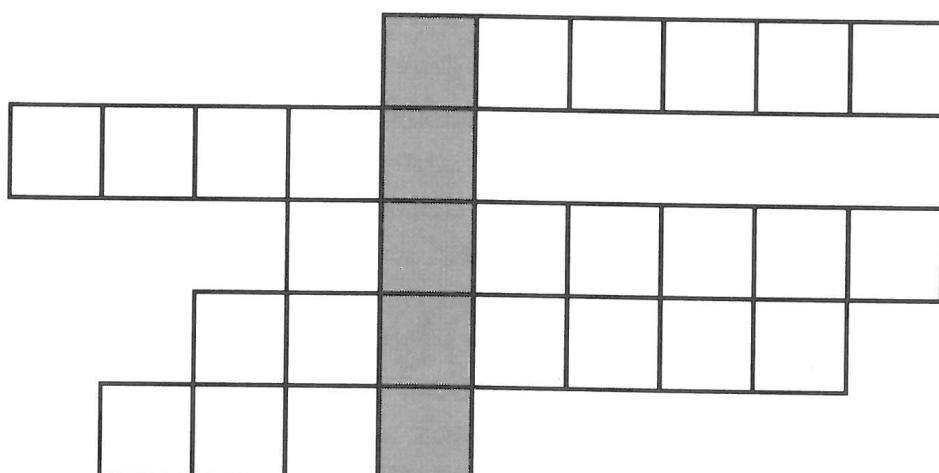
Preto d'akujem mu vrúcne,
že stále smiem k Nemu prísť,
že vedie ma za ruku mocne,
vďaka, už len s Tebou túžim íst'.

Martin Kozej, 4. ročník

TAJNIČKA

Seminár nie je len miestom duchovnej formácie budúcich kňazov, ale aj hotová zoologická záhrada. Aké priezviská, vyjadrujúce mená rozličných zvierat, nosia naši seminaristi, prezradia nasledujúce tajničky:

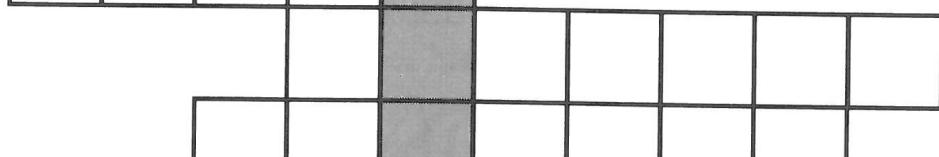
1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

Legenda:

1. Priezisko nášho otca arcibiskupa
2. Matka všetkých kňazov
3. Patrón našej kaplnky - Najsvätejšia ...
4. Patrón kňazov - Ján Mária ...
5. Zvoláva nás do chrámu

6. Medzičlánok medzi predstavenými a seminaristami

7. Náš hlavný nepriateľ

8. Presvätá ... preblahoslavená Panna Mária

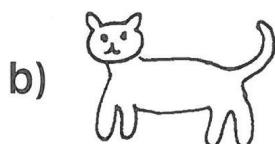
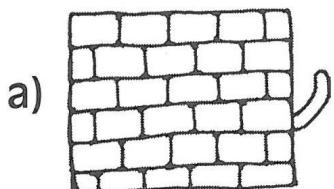
9. Oblúbený svätý, najmä detí

10. Tajomné telo Ježiša Krista

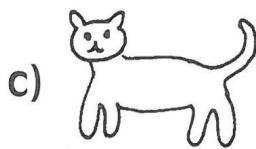
... IQÍZ

Aje to tu znova. Obdobie po Vianociach. Znova testy, skúšky, posledné dodačovanie známok do finálnej podoby, ktorá by sa ako tak dala ukázať rodičom. Preto Vám ešte pred tým ponúkame malú rozsvičku:

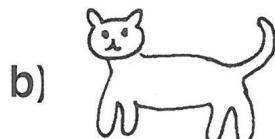
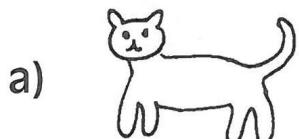
1. Ktorá mačička sa schovala za mür?

2. Ktorá mačička konala bezhlavo?

3. Ktorá mačička nevie plávať?

4. Ktorá mačička už vyčerpala všetkých 9 životov?

Správne odpovede: 1. a, 2. b, 3. c, 4. b

Vyhodnotenie:

4b - 3b: Nemusíš sa báť - skúšky zvládneš. Spoloahlivo vieš rozoznať mačku od psa.

2b - keď ideš na prechádzku so psom, aspoň občas mrkní, čo to vlastne máš na vodítku.

1b - Ob nepribližuj sa k mačkám, aby sa nakoniec z toho nevyklul pes... nemuselo by to skončiť dobre.

Martin Dudok, 5. ročník; Michal Vadrna, 3.ročník

Rozjímanie nad tajomstvom slávneho ruženca

„Pane Ježišu Kriste, Bože náš, ktorý si slávne vstúpil na nebesia, nauč nás hľadať nebeské radosti.“

„Ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.“ Neviem, Ježiš, či existujú ešte povzbudivejšie slová pre tých, ktorých si si vyvolil, aby šírili tvoje Evanjelium a bojovali v tvojom mene proti satanovi a jeho služobníkom. Viem, že toto Slovo hovoríš aj mne, či môjmu bratovi, ktorý je tu so mnou. S týmto odkazom by som určite mohol smelo vykročiť na cestu, ku ktorej ma povolávaš.

No, je tu však jeden problém! Totiž, poslednú vec, ktorú si učil svojich vyvolených učeníkov bolo, ked' si sa už vznášal do neba – žehnal si ich, aby aj oni, všade kde prídu, žehnali! Ale dá sa žehnať môjmu bratovi, ktorý práve rozbil moje nové auto?! Dá sa žehnať predstavenému, ked' mi zakáže tak veľmi očakávanú vychádzku? Dá sa žehnať nášmu spoločenstvu, ked' neustále nachádzam nedostatky a chyby na všetkých vôkol seba?! Môžem prijímať požehnanie, ked' som natol'ko stiesnený časom, že si často nestíham zariadiť ani svoje osobné záležitosti, a nie to sa ešte zastaví na chvíľku tu, pri Tebe, pred bohostánkom?!

Vieš, Ježišu, asi som vol'ajako prepočul tvoju radu na cestu za tebou, že si mám zobrať so sebou „až NIČ“! Okrem jedných šiat. Čo bude potom s mojim výzorom a v akých podmienkach to budem žiť?! V tejto modlitbe Ťa prosím, môj Ježiš, na príhovor našej milej Matky, nauč ma veriť, že Ty zaručíš nielen duchovnú blaženosť, ale aj toľko materiálnych prostriedkov, kol'ko budem práve potrebovať. A pritom sa budem môcť radovať zo slobody Božieho dieťaťa, ktorú si mi vybojoval svojim krížom a zmŕtvychvstaním! Amen.

Michal Fedin, 2. ročník

Neinvestičný fond sv. Ján Krstiteľ', n. f.

Neinvestičný fond sv. Ján Krstiteľ' bol zriadený v roku 2001 prešovským sídelným biskupom. Jeho účelom je podporovať vzdelávanie seminaristov, kňazov, biskupov, žiakov gréckokatolíckych cirkevných škôl i laikov a rozvíjať duchovné a kultúrne hodnoty Gréckokatolíckej cirkvi a tiež chrániť ľudské zdravie.

Vďaka tomuto fondu bolo možné združiť finančné prostriedky pre realizáciu mnohých projektov a podujatí v súlade s jeho poslaním.

Číslo účtu : 10006-66513060/4900
IČO : 36167126

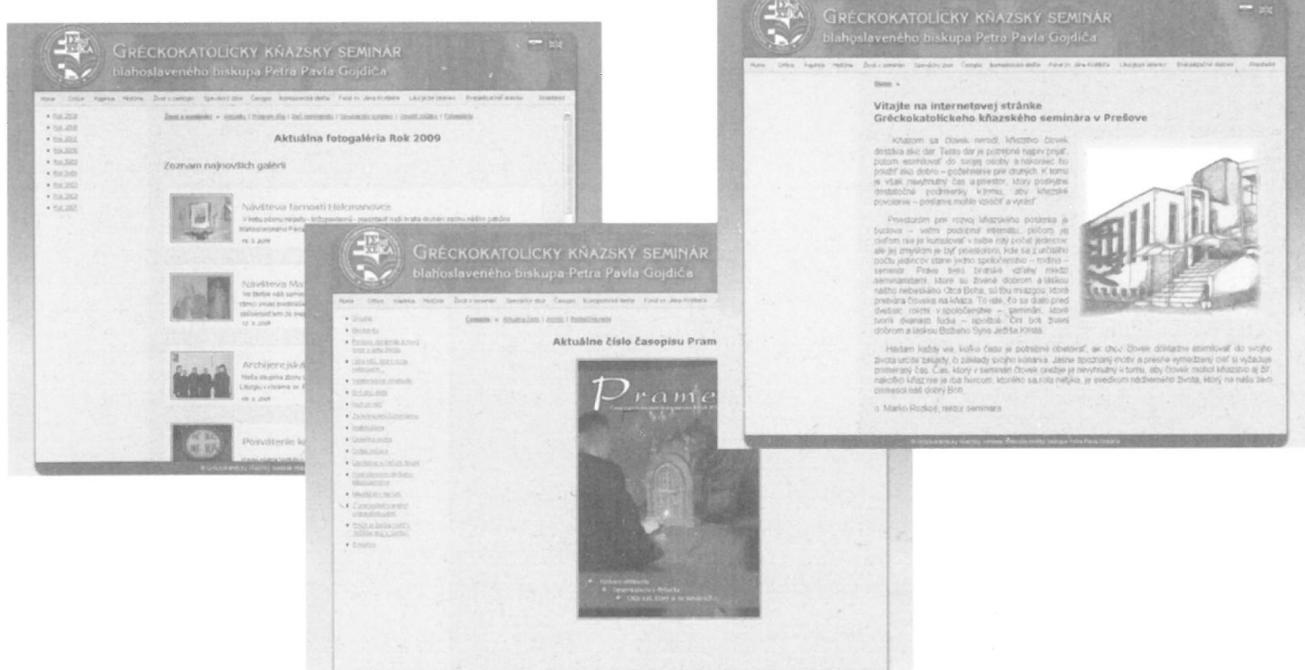
Adresa: sv. Ján Krstiteľ', n. f.

Správca fondu: ThLic. Miroslav Šimko
Sládkovičova 23
080 01 Prešov

tel.: +421 517567380

e-mail: simko@unipo.sk

Nech dobrý Boh odmení požehnaním každého, kto prispeje na dobrý účel akýmkol'vek finančným darom.

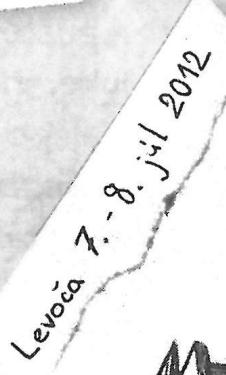

Navštívte našu web stránku: www.unipo.sk/gks

Kam načerpať prázdnin?

pre mladých

www.campfest.sk

počas

ASANDRO

Klokocov 11. - 12. august 2012

Богоавлē

нїе Гāне

